

VIII - ST-57/00-260
100
60

TRGOVAČKI SUD U OSijeku	
Primljeno neposredno - pre (oblično - preporučeno)	
24-11-2003	u _____ priloga
i _____ rubrika.	
Podnesak stigao poštom otvoren - s oštećenim omotom.	
Predan na poštu preporučeno dana _____ god.	
Plaćena pristojba _____ kuna u državnim bilježnicama-ma-	
REPUBLIKA HRVATSKA	Podnesak primljen bez pristojbe.
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE	
ZAGREB	Bilježnici (novac, državni biljezi i sl.) _____
_____ Potpis djelatnika	

IV PŽ-4551/03-2

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Ivana Gembarovskog, kao predsjednika vijeća, te Branke Stilić-Petrović i Ljiljane Hrastinski Jurčec, kao članova vijeća, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom SLAVONIJA d.d. u stečaju, Županja, odlučujući o žalbi stečajnih vjerovnika: 1. ZAVOD ZA JAVNO ZDRAVSTVO OSJEČKO-BARANJSKA ŽUPANIJE, Osijek, 2. IVANA MILASA iz Osijeka, kojeg zastupa Dušanka Rušinović, odvjetnica u Rijeci (po žalbi od 13. 06. 2003. godine), 3. TOMISLAVA JONJICA iz Zagreba, 4. KATARINE MILAS iz Zagreba, koju zastupa Dušanka Rušinović, odvjetnica u Rijeci, 5. IVANA MILASA iz Osijeka, kojeg zastupa Dušanka Rušinović, odvjetnica u Rijeci (po žalbi od 24. 06. 2003. godine), 6. DUŠANKE RUŠINOVIĆ iz Rijeke, protiv rješenja Trgovačkog suda u Osijeku od 30. svibnja 2003. godine VIII St-57/00-260, u sjednici vijeća održanoj 21. listopada 2003. godine

riješio je

26-11-2003

Odbijaju se žalbe stečajnih vjerovnika kao neosnovane, te se rješenje Trgovačkog suda u Osijeku od 30. svibnja 2003. godine VIII St-57/00-260 potvrđuje.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem St-57/00-260 od 30. 05. 2003. godine prvostupanjski sud je potvrdio stečajni plan koji je predložio stečajni upravitelj sa slijedećom provedbenom osnovom: reprogram tražbine HBOR-a osigurane hipotekom (koja se zadržava) na 40 tromjesečnih rata počevši od 30. 11. 2005. godine sa 5% kamata godišnje uz pripisivanje kamata glavnici; prijenos imovine dužnika na pravnu osobu koju će osnovati Republika Hrvatske, Ministarstvo financija, Ravnateljstvo za robne zalihe i Državna agencija za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka sa svojim tražbinama kao udjelima i koja pravna osoba preuzima isplatu prema ovom

stečajnom planu; vjerovnicima I. višeg isplatnog reda 50% tražbina se otpisuje, a ostalo isplaćuje jednokratno u roku od 3 mjeseca; sadašnjim zaposlenicima se otpisuju tražbine, ali prenose stečena prava u novi ugovor o radu u novoj pravnoj osobi, te u slučaju otkaza isplata tražbine u roku od 3 godine; bivšim zaposlenicima se otpisuje 50% tražbina, a ostalo isplaćuje jednokratno u tijeku godine dana; Croatia osiguranje d.d. Zagreb otpisuje se kamata do stečaja i reprogramira otplata glavnice s 3 godine počeka i 5 godina otplate uz 5% kamata i vjerovnicima III. isplatnog reda otpisuje se 50% tražbina, a ostatak isplaćuje u 3 godine svakog mjeseca, a najkasnije 1/3 od isteka svakih 12 mjeseci. Prema točki II. pobijanog rješenja isto djeluje prema svim sudionicima od svoje pravomoćnosti, uključujući i vjerovnike koji svoje tražbine nisu prijavili kao i prema sudionicima koji su planu prigovorili.

Prvostupanjski sud je donio takvo rješenje, jer je utvrdio da je stečajni plan izrađen u skladu sa odredbama Stečajnog zakona, da sadrži sve propisane dijelove, uključujući i priloge, da su sudionici plana ispravno svrstani u skupine prema pravnom položaju, odnosno interesima, da su sve skupine prihvatile plan, te da je zbroj tražbina vjerovnika koji su prihvatili plan više od 70 puta veći od zbroja tražbina vjerovnika koji su glasovali protiv plana. Kako je utvrdio da nitko od vjerovnika nije stavljen u lošiji položaj od onog u kojem bi bio da plana nema, jer bi se prodajom imovine namirio samo dio hipotekarnih vjerovnika, a unutar skupina su svi vjerovnici u istom položaju, to je ocijenio da su ispunjeni svi uvjeti za donošenje i potvrdu stečajnoga plana.

Protiv prvostupanjskog rješenja žalbu su podnijeli ZAVOD ZA JAVNO ZDRAVSTVO OSJEČKO-BARANJSKE ŽUPANIJE OSIJEK, IVAN MILAS iz Osijeka (žalba od 13. 06. 2003.), TOMISLAV JONJIĆ iz Zagreba, KATARINA MILAS iz Zagreba, IVAN MILAS iz Osijeka (žalba od 24. 06. 2003.), i DUŠANKA RUŠINOVIĆ iz Rijeke.

1. ZAVOD ZA JAVNO ZDRAVSTVO OSJEČKO-BARANJSKE ŽUPANIJE OSIJEK, u žalbi iznosi prigovor u pogledu načina kako je izvršena priprema stečajnog plana, te osporava odluku radi sastava vijeća, tvrdeći da je odluka donesena od strane vijeća koje nije sudjelovalo u raspravi, (krnji sastav), kao i iz razloga što prethodna rasprava na ročištu nije provedena na zakonit način. Tvrdi da predsjednica stečajnoga vijeća nije obavijestila nazočne da je predloženo njezino izuzeće, već je rukovodila ročištem vjerovnika. Naime, žalitelj smatra da odredba članka 7a. SZ-a nije pravilno primijenjena, jer se o zahtjevu za izuzeće treba odlučiti u roku od 3 dana, pa prema stavu podnositelja žalbe nije postojala opasnost od "vjerojatnosti nastanka štete u vezi donošenja stečajnog plana". Podnositelj žalbe nadalje iznosi da je osporenim rješenjem počinjena i apsolutno bitna povreda postupka u smislu odredbe članka 354. stavak 2. i 5. ZPP-a, jer je vijeće odlučilo o prijedlogu stečajnoga upravitelja da se stečajni plan potvrdi, iako se radi o raspolaganju stranaka koje je protivno prisilnim propisima i pravilima javnoga morala. Podnositelj žalbe tvrdi da je stečajno vijeće dopustilo podnošenje plana na potvrdu, kojim je predloženo namirenje stečajnih vjerovnika čije tražbine su neosnovano prijavljene i kao takove osporene, a parnični postupci su još u tijeku; namirenje onih tražbina koje pojedini vjerovnici nisu uopće prijavili kao svoje potraživanje u

stečajnom postupku prema ovom stečajnom dužniku; namirenje onih tražbina koje su prijavljene i osporene, glede kojih su vjerovnici upućeni na parnične postupke koji još nisu okončani kao i namirenje prije pravomoćnosti svih rješenja o utvrđenju tražbina, koja su donesena na ispitnim ročištima u postupku (jer to nisu). Podnositelj žalbe nadalje iznosi da je sud u postupku koji je prethodio donošenju osporenog rješenja dopustio da sudjeluje kao stranka (pravna osoba koju nije zastupala ovlaštena osoba) npr. Krešo Pavlić, kao predsjednik odbora vjerovnika iz redova zaposlenika, ali bez valjanog ovlaštenja zaposlenika, kao i da je član odbora vjerovnika Savo Pejak zastupao Ministarstvo gospodarstva (za Ravnateljstvo i robne zalihe koja nije pravna osoba) neovlašteno, jer se u spisu ne nalazi njegova punomoć, a osim toga Ministarstvo po zakonu mora zastupati Državno odvjetništvo. Nadalje iznosi da u pobijanom rješenju nigdje nije obrazloženo niti je iz istog vidljivo, da je stečajni upravitelj prigovore iznesene na stečajni plan uopće razmatrao, te nije naveden ni jedan razlog zašto se prigovori smatraju neutemeljeni. Ističe da ničim nije obrazložena tvrdnja da nitko od vjerovnika nije stavljen u lošiji položaj od onoga u kojem bi bili da stečajnog plana nema, jer bi se prodajom imovine namirio samo dio hipotekarnih vjerovnika. Tvrdi stoga da relevantne činjenice nisu utvrđene, smatra da je materijalno pravo pogrešno primijenjeno kada je takav plan potvrđen, umjesto da je pravilnom primjenom odredaba članka 227. SZ-a bio odbijen, odnosno da je pravilnom primjenom odredaba članka 224. i 245. bio odbijen, - jer nisu saslušani članovi Odbora vjerovnika, niti stečajni upravitelj, a niti dužnik, a niti rješenje sadrži provedbenu osnovu plana koju su vjerovnici prihvatili, niti je rješenjem utvrđeno tko će tražbine vratiti i kada će se početi tražbine vraćati, kao i tko jamči da će iste biti vraćene.

Stečajni upravitelj se očitovao na navode žalbe, kojima je u cijelosti osporio osnovanost žalbe.

Stečajni upravitelj iznosi da je plan sačinio on sam – stečajni upravitelj u suradnji sa članovima Odbora vjerovnika. Glede prijedloga za izuzeće sudaca, ukazuje da je prijedlog podnesen sa isključivim ciljem da se ročište odgodi, jer je predan pola sata prije početka ročišta, iako je vjerovnik odnosno podnositelj žalbe imao 30 dana za podnošenje primjedaba, od trenutka prijema poziva i sažetka stečajnog plana, pa bi odgađanjem zakazanog ročišta sigurno nastala šteta jer je većina vjerovnika već stigla na ročište.

U odgovoru na žalbu osporava i navode iznesene u pogledu punomoći, tvrdeći da je predstavnik zaposlenika priložio pismene upute zaposlenika kako će glasovati za cca 94% tražbina zaposlenika, a da je ročištu osim gospodina Pejaka prisustvovao i izjašnjavao se u ime Države gospodin Kranjčević – državni odvjetnik. Stečajni upravitelj nadalje iznosi da se o svim prigovorima izjasni na ročištu, te da su vjerovnici glasovanjem o prihvaćanju plana očito prihvatili i njegovo očitovanje. Osporavajući navode glede pravilnosti priznavanja tražbine, iznosi da je svatko imao mogućnosti izvršiti uvid u cjelokupan plan, o kojem su saslušani i članovi Odbora vjerovnika, pa kako je stečajni plan prihvaćen od svih 7 skupina, kako je na ročištu prisustvovalo cca 98% vjerovnika priznatih tražbina, a stečajni plan je prihvaćen sa ukupno cca 99% glasova, predlaže da se žalba odbije.

103

II. IVAN MILAS, u žalbi (koju je podnio 13. 06. 2003. godine) navodi da je dana 16. 05. 2003. godine dostavio u spis svoj stav o stečajnom planu, kako bi se isti stavio na uvid vjerovnicima, ali da predsjednica vijeća nije izvijestila stečajnog upravitelja o njegovim primjedbama, tako da ni jedan vjerovnik nije imao mogućnost saznati za prigovor i osporavanje, a razlozi nisu unijeti u zapisnik. Navodi da mu nije bilo dopušteno usmeno iznijeti svoj stav o spornosti tražbina Ministarstva gospodarstva, Ravnateljstva za robne zalihe, koje je neosnovano utvrđeno, budući da je stečajni upravitelj priznao potraživanje od 24.000.000,00 kn koje ovaj vjerovnik nije prijavio, a glede prijavljenog potraživanja od 102.000.000,00 kn s osnova naknade štete, iznosi da je parnični postupak još u tijeku, pa kako to potraživanje još nije utvrđeno, smatra da ne može biti niti planom namireno. Ukazuje da je sud propustio na zakonit način raspravljati i o nizu drugih spornih tražbina, na koje u žalbi konkretno ukazuje. Navodi da ništa nije na pravilan način uneseno na zapisnik, da žalitelju nije priznao pravo glasa za potraživanje od 27.000.000,00 kn, da nisu utvrđeni niti glasovi povodom glasovanja na pravilan način, pa kako smatra da je zapisnik neistinit, navodi da ga je iz tih razloga odbio potpisati. Žalitelj osporava stečajni plan i u pogledu iskazane vrijednosti imovine, tvrdeći da nisu popisani svi predmeti, da nije iskazana točna vrijednost popisanih predmeta kako pokretnih stvari tako i dijela nekretnine, te nalazi da je trebalo izvršiti procjenu tržišne vrijednosti sve imovine. Da je tako učinjeno, prema stavu žalitelja, imovina SLAVONIJE d.d. bila bi dostatna da se namire sve tražbine. Stoga smatra da kada plana ne bi bilo, da bi svi vjerovnici imali povoljniji položaj. Žalitelj navodi da je počinjena i povreda odredaba članka 354. stavak 2. točka 13. ZPP-a, jer su priznata potraživanja nekim vjerovnicima koji nemaju tražbine u iznosima koje su utvrđene, osporena su razlučna prava svim razlučnim vjerovnicima koje je popisao (priznao, propustio osporiti, kao nepostojeće) stečajni upravitelj, budući da neki vjerovnici nemaju upisanih hipoteka na nekretninama, a Županjskoj banci su valjano upisane za iznos od 68.000.000,00 kn, što je od utjecaja za stečajni plan i povrat tražbina svih vjerovnika. Navodi nadalje da se stečajni plan o kojem se glasovalo razlikuje od onog plana (konačnog prijedloga) koji je prethodio iz sažetka plana koji je vjerovnicima dostavljen uz poziv za ročište 28. 05. 2003. godine. Kako dakle nalazi da je stečajni plan protivan odredaba članka 213. SZ, smatra da je isti nezakonit. Žalitelj nadalje tvrdi da je odluka vjerovnika donesena na sjednicama održavanim u nepropisnom sastavu, čime je počinjena povreda odredaba članka 354. stavak 2. točka 1. ZPP-a, a ujedno ukazuje da je u radu sudjelovao sudac Jadranka Herman, koja je donosila i odluku. Predlaže stoga da se rješenje ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na donošenje ponovne odluke.

U odgovoru na žalbu stečajni upravitelj je osporio navode žalbe u cijelosti. Stečajni upravitelj iznosi da ročište za raspravljanje i glasovanje o stečajnom planu nije ispitno ročište, jer su bila prethodno održana tri ispitna ročišta na kojima se izjasnio o svim prispjelim tražbinama. Glede razlučnih prava iznosi da ista nisu razmatrana, jer su se dva razlučna vjerovnika (DAB i Ministarstvo financija) svojih razlučnih prava pismeno odrekli. Iznosi da nijedna sporna tražbina nije priznata, sve primjedbe vjerovnika koje su iznesene na ročištu je osporio, a što su vjerovnici i

prihvatili. Glede prava glasa, stečajni upravitelj navodi da je isto izričito regulirano odredbama članka 233. do 235. SZ-a, te da pravo glasa priznaje po odluci stečajnog suca. U pogledu procijenjene vrijednosti imovine, ističe da Stečajni zakon ne zahtijeva procjenu tržišne vrijednosti. Navodi da je procjenu vrijednosti u slučaju nastavka proizvodnje sam sačinio, a da ona predstavlja visinu sadašnje vrijednosti osnovnih sredstava i zaliha, i kao takva prihvaćena je od Odbora vjerovnika na ročištu vjerovnika. Model provedbe striktno se pridržava članka 213. stavak 2. alineja 2. i od Stečajnog vijeća je prihvaćen kao zakonit. Glede parnica koje su u tijeku, ukazuje da je popis parnica koje se prenose na novu tvrtku sastavni dio spisa, da su tražbine i pravo glasa utvrđeni prema zakonu, da postoji samo jedan stečajni plan i to ovaj koji je predložen za raspravu i glasovanje, a preko 950 dana neprekidne blokade žiro-računa prije otvaranja stečaja govori se o solventnosti. Stoga predlaže da se žalba odbije.

III. TOMISLAV JONJIĆ u žalbi pobija pravilnost rješenja iz razloga što tvrdi da nije uredno pozvan, o čemu je podneskom od 19. 05. 2003. godine izvijestio sud. Iznosi da mu je time uskraćeno pravo na kvalitetno proučavanje i pravodobno očitovanje o stečajnom planu. Nadalje navodi da je dopunom očitovanja, koje je dostavljeno sudu 28. 05. 2003. godine upozorio, da se treba obaviti i vještačenje tržišne vrijednosti imena i branda SLAVONIJE d.d., koja na tržištu ima dugu tradiciju i veliki ugled, a time i primjerenu cijenu. Žalitelj nadalje iznosi da u obrazloženju stečajnog plana nema niti jednoga slova o njegovoj tvrdnji da se u parničnom postupku potražuje nemali iznos, za koji treba rezervirati sredstva, te da je isto potrebno razvrstati u obvezu stečajne mase. Kako prihvaćanjem plana za to nisu rezervirana sredstva, nalazi da je postupljeno suprotno odredbi članka 87. stavak 1. SZ, te da je ovakvim planom kao vjerovnik stavljen u lošiji položaj, čime su povrijeđena temeljna načela stečajnog postupka. Osim toga iznosi da sud nije bio ovlašten donositi odluku o stečajnom planu, dok god se ne donese odluka o zahtjevu za izuzećem Stečajnog vijeća. Smatra da je donošenjem odluke povrijeđena i odredba članka 247. SZ, koja regulira zaštitu manjine. Naime, smatra da nema stečajnoga plana, kojim se otpisuje dio vjerovnikovih tražbina, da bi bio u povoljnijoj situaciji. Stoga predlaže da se rješenje ukine.

U odgovoru na žalbu stečajni upravitelj iznosi da je vjerovnik pozvan na ročište i da mu je dostavljen sažetak plana. U pogledu zahtjeva za izuzećem sudaca, iznosi da je o izuzeću riješeno po zakonu, a što se tiče parničnih postupaka, ukazuje da su oni regulirani i da će se odvijati po zakonu. Iznosi da je u spisu izjava, kojom osnivači nove tvrtke preuzimaju obvezu plaćanja tražbina koje su u tijeku, a troškove stečajnog postupka mora podmiriti tvrtka u stečaju prije okončanja stečaja. Stoga smatra da stečajni vjerovnik nije stavljen u nepovoljniji položaj nego da plana nema.

IV. IVAN MILAS podnio je žalbu od 24. 06. 2003. godine kao dioničar, kojim stečajni plan u cijelosti osporava. Iznosi da su pri izradi stečajnoga plana povrijeđeni propisi o sadržaju plana, u obradi sa priložima, slijedom čega je stečajno vijeće trebalo plan odbaciti temeljem odredbe članka 227. SZ-a, odnosno odbiti ga, a ne ga

105
dati na raspravljanje i glasovanje, jer su njime dioničari stavljeni u nepovoljniji položaj nego bi bili da plana nema. Nadalje iznosi da dioničarima nije dostavljen plan, pa se ne može smatrati da su po zakonu dali pristanak na njega, a rješenje o potvrdi plana je doneseno unatoč izričitog protivljenja dvojice dioničara. Tvrdi da je odluka donesena na sjednici 30. 05. 2003. godine, na kojoj nisu bili saslušani dioničari, što je suprotno odredbi članka 244. stavak 2. SZ, da nije saslušan Odbor vjerovnika niti stečajni upravitelj, što je protivno zakonu. Nadalje iznosi da je na ročištu za glasovanje i raspravljanje stečajni upravitelj odbio bez obrazloženja prigovor stečajnog vjerovnika. Tvrdi da je stečajni plan prethodno izmijenjen, pa je glasovanjem usvojen izmijenjeni plan nepoznatoga sadržaja. Stoga predlaže da se pobijano rješenje ukine i predmet vrati na ponovni postupak.

Na žalbu stečajnoga vjerovnika koju je podnio kao dioničar očitovao se stečajni upravitelj, koji smatra da je stečajni plan sačinjen u skladu sa zakonom i sadrži sve potrebne priloge. Iznosi da je plan usvojen u zakonskoj proceduri na ročištu za raspravljanje i glasovanje, te da niti jedan vjerovnik ne dobiva gospodarsku korist koja prelazi puni iznos njegove tražbine što je izneseno na ročištu, jer tvrtka koja će biti osnovana preuzima plaćanje obveza iz stečaja od cca 30.000.000,00 kn. Navodi da se o svim pristiglim prigovorima očitovao na ročištu, te da je njegovo očitovanje prihvaćeno usvajanjem stečajnog plana od strane stečajnog vjerovnika. Tvrdi da su članovi Odbora vjerovnika i stečajni upravitelj saslušani na ročištu što je vidljivo iz zapisnika, te ukazuje da su svi dokumenti vezani uz stečajni plan u spisu St-70/00 te da se stečajni plan i sažetak ne razlikuju. Pošto ne postoje obveze izmjene plana na ročištu, smatra da su navodi žalbe izneseni na tu okolnost neosnovani.

V. KATARINA MILAS kao dioničar podnijela je žalbu u kojoj iznosi da je imateljica najvećeg broja dionica, te da ima pravni interes da se odbije suglasiti sa nezakonitim stečajnim planom. Tvrdi da je kao dioničar uskratila dati svoj pristanak i navela prigovor zbog kojih osporava zakonitost stečajnog plana, te da je istovremeno predložila da isti bude odbačen, odnosno odbijen, a sve to iako nije pozvana na ročište. Tvrdi da joj nije dostavljen plan iz ožujka 2003. godine niti sažetak plana. Navodi da spornim rješenjem nije odlučeno o njezinim prigovorima s obrazloženjem – da nedostaje njezinoj odvjetnici punomoć glede stečajnog plana. Smatra da ju se trebalo pozvati da naknadno odobri radnje svoje odvjetnice, pa kako to nije učinjeno, tvrdi da je počinjena povreda iz članka 98. ZPP-a. Žaliteljica osporava i pravilnost rješenja iz razloga, jer je u postupku sudjelovala kao sudac i član stečajnog vijeća predsjednica Vlasta Velicki, koja je po svojoj službenoj dužnosti trebala biti izuzeta od sudjelovanja u odlučivanju u ovom predmetu temeljem odredbe članka 71. stavak 1. točka 1. i 5. ZPP-a, obzirom da je kao predsjednica suda zaprimila dopis kojom Vlada Republike Hrvatske preko uprave DAB-a daje smjernice za što brže okončanje stečaja Županijske banke d.d., uz istovremenu reanimaciju perspektivnoga dijela regionalnog gospodarstva. Žaliteljica nadalje ponavlja navode koji su već izneseni u žalbama prethodnika, kojima tvrdi da je stavljena u nepovoljniji položaj nego da plana nema, navodeći da bi prodajom imovine bila ostvarena sredstva iz koje bi se svi vjerovnici mogli namiriti. Tvrdi međutim, da je propušteno izvršiti vještačenje po

106
63

ovlaštenom sudskom procjenitelju na koliku tržišnu vrijednost predstavlja imovine SLAVONIJE, već je procijenjena knjigovodstvena vrijednost, što je osporeno. Glede načina priznavanja tražbina, ponavlja iste navode koji su već izneseni u žalbama Ivana Milasa i dr., kao i navode koji se odnose na potraživanje o kojima se još vode parnični postupci. Smatrajući da je pogrešno primijenjena odredba članka 243. i 244. SZ, predlaže da se pobijano rješenje ukinе.

U odgovoru na žalbu stečajni upravitelj iznosi da ne želi komentirati razdoblje prije otvaranja stečajnoga postupka, te iznosi da je o izuzeću sudaca riješeno odlukama Trgovačkog suda u Osijeku i Visokog trgovačkog suda RH.

Glede žalbenih navoda koji se odnosi na unovčenje imovine iznosi, da se planom ne predviđa unovčenje stečajne mase nego prijenos čitave imovine dužnika na pravnu osobu koja će tek biti osnovana. Imovina se prenosi prema procjeni a u visini sadašnje vrijednosti osnovnih sredstava i zaliha, što je i najlogičnije, jer tvrtka nije prestala sa radom, a predlaže se također i nastavak poslovanja u istom obimu. Budući da je takva procijenjena vrijednost, uz nužno umanjenje za obveze koje se prenose na novo društvo, znači da bi priznate tražbine onih za koje se predlaže ulazak u vlasništvo bile podmirene sa cca 50% iznosa priznate tražbine, tako je i prijedlog otpisa 50% tražbina svih ostalih vjerovnika (uz obročno plaćanje) i najlogičniji. Iznosi da se planom ne predviđa podmirenje tražbina nižih isplatnih redova, pa bi prema odredbi članka 221. SZ, one i prestale, jer se planom ne predviđa niti namirenje cjelokupnog iznosa tražbina viših isplatnih redova. Slijedom toga, a sukladno odredbi članka 195. SZ ne postoji višak pri završnoj diobi da bi se dao osobama koje imaju udjele u pravnoj osobi.

VI. DUŠANKA RUŠINOVIĆ podnijela je žalbu kao dioničar, koja rješenje pobija iz razloga što na ročištu 28. 05. 2003. godine nije zakonito utvrđen niti broj nazočnih vjerovnika, pa je rezultat glasova drugačiji nego to navodi osporeno rješenje. Tvrdi da su na ročište pozvani vjerovnici koji nemaju pravo glasa, da je broj glasova u zapisniku sa ročišta nepravilno i nezakonito prikazan, te da je zbog primjedaba na broj glasova i na tijek glasova (koje nisu unijete u zapisnik od 28. 05. 2003. godine), vjerovnik Ivan Milas odbio glasovati i odbio je potpisati zapisnik kao neistinit. Nadalje tvrdi da iznosi da je stečajnim planom predviđena tzv. prijenosna sanacija, (prenošenje cijele imovine SLAVONIJE d.d. u stečaju na novo trgovačko društvo) koja bi trebala preuzeti obvezu vraćanja tražbina (50%) ostalim vjerovnicima, pa i podnositelju žalbe. Smatra da je preuzimanje obaveza od strane novoga društva (koje još nije osnovano) Stečajnim zakonom isključeno i nemoguće u odnosu na društvo koje ne postoji na dan potvrde plana. Pošto stečajni plan nije mogao biti predmetom razmatranja niti glasovanja, budući da sadržajno i priložima ne udovoljava propisanim pretpostavkama, smatra da ga je trebalo odbaciti. Budući da je propuštanjem donošenja odluke o prigovorima sud počinio bitnu povredu odredaba postupka iz članka 345. stavak 1. ZPP-a u vezi sa odredbom članka 2. ZPP-a predlaže da se rješenje ukinе.

U odgovoru na žalbu stečajni upravitelj navodi da je na ročištu utvrđeno pravo glasa svakog pojedinog vjerovnika i pravo glasa ukupne skupine sukladno odredbi članka 233. do 235. SZ. Tvrdi da je stečajni plan zakonit, te da prijedlog za podmirenje svih tražbina nikada nije predložen stečajnom vijeću, da se o prigovorima očitovao na ročištu, te da je njegovo očitovanje prihvaćeno usvajanjem stečajnog plana u svih 7 skupina vjerovnika.

Žalbe nisu osnovane.

Ispitujući prvostupanjsko rješenje sukladno odredbi članka 365. ZPP-a u svezi sa člankom 6. SZ, a u granicama razloga iznesenih u žalbama te pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. ZPP-a i na pravilnu primjenu odredaba materijalnog prava, ovaj sud nalazi da u donošenju pobijanog rješenja prvostupanjski sud nije učinio nijednu bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. ZPP-a, da je na utvrđeno činjenično stanje pravilno primijenio materijalno pravo odnosno da je isto doneseno u cijelosti sukladno odredbama Stečajnog zakona.

1. – Nisu osnovani žalbeni navodi podnositelja žalbi u dijelu kojima pobijaju prvostupanjsko rješenje iz razloga što je sud bio nepravilno sastavljen odnosno iz razloga što je rješenje doneseno od strane suca, odnosno sudaca čije je izuzeće predloženo.

O neosnovanosti zahtjeva za izuzeće predsjednice suda i člana stečajnog vijeća u predmetu St-57/00 odlučio je Visoki trgovački sud RH svojim rješenjem 10 Su-456/03 od 02. 06. 2003. godine, a o neosnovanosti zahtjeva za izuzećem predsjednice stečajnoga vijeća Dubravke Matas i stečajnog suca Jadranke Herman riješeno je rješenjem Trgovačkog suda u Osijeku 10 Su-653/03-5 od 10. lipnja 2003. godine. Kako su dakle zahtjevi za izuzećem bili neosnovani, to su neosnovani i žalbeni navodi kojima se pobijano rješenje osporava radi donošenja stečajnog plana prije donošenja odluke o osnovanosti zahtjeva za izuzeće. I ovaj sud nalazi da bi odgađanjem ročišta zakazanog za dan 28. 05. 2003. godine bila nanesena šteta ostalim vjerovnicima, pa je prvostupanjski sud pravilno zastupio kad je zakazano ročište održao sukladno odredbi članka 76. ZPP-a u vezi sa odredbom članka 6. SZ.

2. – Nisu osnovani žalbeni navodi podnosioca žalbi kojima osporavaju zakonitost prvostupanjskog rješenja iz razloga što je sporna odluka donijeta od strane vijeća koje je bilo krnjeg sastava (jer sudac Vlasta Velicki nije bila nazočna – žalba Zavoda za javno zdravstvo). Prema odredbama članka 2. do 6. Zakona o izmjenama i dopunama Stečajnog zakona (Narodne novine 123/03), koji se primjenjuje na sve postupke koji su pokrenuti do stupanja na snagu ovoga Zakona, napuštena je institucija stečajnoga vijeća te su sve ovlasti sa Stečajnoga vijeća prenesene na stečajnoga suca. Stoga sve prigovore koji se odnose na ove razloge, ovaj sud ne može uzeti u razmatranje.

3. – Nisu osnovani niti žalbeni navodi podnosioca žalbi u kojima osporavaju pravilnost utvrđenih glasova na ročištu te pravilnost broja glasova unesenih u

108
64

zapisnik. Zapisnik je isprava koja ima snagu javne isprave, sve dok se drugačije ne dokaže. Pošto ni jedan podnositelj žalbe nije u parničnom postupku osporio vjerodostojnost zapisnika od 28. 05. 2003. godine, to ovaj sud navode iznesene u zapisniku smatra vjerodostojnim.

4. - Nisu osnovani žalbeni navodi kojima se tvrdi da je odluka o usvajanju plana donesena na sjednici vijeća 30. 05. 2003. godine nezakonita, jer da nisu bili saslušani osim dioničara niti Odbor vjerovnika niti stečajni upravitelj. Iz zapisnika sa ročišta za raspravljanje i glasovanje o stečajnom planu koje je održano 28. 05. 2003. godine je vidljivo, da su na istom bili nazočni i stečajni upravitelj, koji je izričito izjavio da smatra da nema zapreke za glasovanje i potvrdu plana, a vidljivo je da su glasovali i članovi Odbora vjerovnika te da su se podizanjem ruku izjasnili da su suglasni sa izjavom stečajnog upravitelja. Iz zapisnika je također vidljivo da je predsjednik vijeća obavijestio da će odluka vijeća o potvrdi plana biti donesena naknadno i objavljena 30. 05. 2003. godine, što je i učinjeno.

5. - Nisu osnovani niti žalbeni navodi kojima se tvrdi da se stečajni upravitelj nije izjasnio o njihovim primjedbama, da nije omogućio vjerovnicima uvid u njihove primjedbe kao i da je počinio povredu postupka, time što nije saslušao dioničare (žalba Ivana Milasa).

Iz zapisnika sa ročišta održanog 28. 05. 2003. godine je vidljivo da se rasprava vodila povodom primjedaba pojedinih stečajnih vjerovnika, da je stečajni upravitelj davao odgovore, a iz istoga je vidljivo da se za raspravu javljao i stečajni vjerovnik IVAN MILAS, koji je i diskutirao, ali koji je u svojoj diskusiji prelazio okvire rasprave koja se može voditi na ročištu, koje se održava povodom donošenja odluke o potvrdi plana, te na kojem se ne raspravlja kao na ispitnom ročištu. Stoga, ovaj sud nalazi da je prvostupanjski sud pravilno postupio, kada je na ročištu na kojem se odlučivalo o prihvatanju plana ograničio nazočne samo na diskusiju koja se ticala stečajnoga plana, jer o svim primjedbama i prigovorima koji se tiču spornih tražbina, a na koje se ukazuje i u žalbama, moglo se raspravljati na ispitnom ročištu odnosno u parničnom postupku.

6. - Prema odredbi članka 213. stavak 1. SZ – nakon otvaranja stečajnog postupka dopušteno je izraditi stečajni plan u kojem se može odstupiti od zakonskih odredaba o unovčenju i raspodjeli stečajne mase. Prema stavku 2. istoga članka – može se: ostaviti dužniku svu ili dio njegove imovine radi nastavljanja poslovanja; prenijeti dio ili svu imovinu dužnika na jednu ili više već postojećih osoba ili osoba koje će biti osnovane, uz isključenje primjene članka 452. ZOO – kako je navedeno u ostalim alinejama citiranog članka. U konkretnom slučaju, stečajni upravitelj je predložio stečajni plan, kojim je predložio da se imovina dužnika prenese na osobu koja će biti osnovana sukladno odredbi članka 213. stavak 2. Alineja 2. SZ. Prema tome, stečajni vjerovnici su imali pravo iznijeti svoje primjedbe na plan i predložiti drugačiju koncepciju, što je u konkretnom predmetu očito slučaj. Prema odredbi članka 230. SZ - stečajni plan se sa svim priložima i prispjelim izjašnjenjima izlaže u sudskoj pisarnici na uvid sudionicima. Stoga nisu osnovani žalbeni navodi svih podnosioca žalbe kojima tvrde da stečajni upravitelj nije pravilno postupio sa njihovim

primjedbama i da primjedbe nije dao na uvid ostalim stečajnim vjerovnicima. Prema ovoj odredbi, svi stečajni vjerovnici imali su pravo i mogućnost uvida u sudskoj pisarnici na sve primjedbe koje su prispjele, i o istima su se imali pravo izjasniti i zauzeti svoj stav. Iz navedenih razloga stečajni upravitelj nije povrijedio odredbe Stečajnog zakona kad predložene primjedbe od strane podnosioca žalbi nije oglasio na oglasnoj ploči niti objavio u Narodnim novinama, kao što to pogrešno smatra podnosioc žalbe Katarina Milas.

7. - Prema odredbi članka 236. SZ – podnositelj plana ima pravo, na osnovu rasprave o planu na ročištu, sadržajno izmijeniti pojedine odredbe stečajnoga plana. O izmijenjenom planu može se glasovati na istom ročištu. Iz takove odredbe proizlazi da je pravo stečajnog upravitelja da sam odluči da li će izmjenu plana predložiti ili neće, a na vjerovnicima je da odluče da li će takovu njegovu odluku prihvatiti. Prema odredbi članka 240. stavak 1. SZ – smatrat će se da su vjerovnici prihvatili stečajni plan ako je u svakoj skupini glasovala većina vjerovnika i ako zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali za plan dvostruko premašuje zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali protiv toga da se plan prihvati. Iz zapisnika sa ročišta održanog 28. 05. 2003. godine je vidljivo, da se glasalo u 7 skupina, te da su se sve skupine izjasnile za prihvatanje plana, uključujući i 7. skupinu u koju su spadali podnosioci žalbe. Iz zapisnika je vidljivo da su u 7 skupinu svrstani vjerovnici čije tražbine iznose 5,632.590,32 kn, da su za usvajanje stečajnoga plana i 7 skupine glasovali stečajni vjerovnici koji imaju tražbine u iznosu od 5,620.422,00 kn, dok su protiv prihvatanja plana glasovali vjerovnici čija tražbina iznosi 1,319.054,18 kn. Kako je dakle većina vjerovnika prihvatila koncept nastavka rada stečajnog dužnika, odnosno kako je većina vjerovnika ocijenila da su predloženim stečajnim planom zaštićeni njihovi interesi, to ovaj sud nalazi da je stečajni plan donesen na zakonit način.

8. - Nisu osnovani niti žalbeni navodi podnosioca žalbi koji tvrde da bi bez donošenja plana bili u povoljnijem položaju, jer ovaj sud prihvaća navode stečajnog upravitelja, koje je iznio tijekom postupka, da ni bez stečajnoga plana svi vjerovnici ne bi bili namireni. Isto tako nisu osnovani navodi žalbe kojima se tvrdi da stečajnim planom nije predviđen način podmirenja potraživanja za koje se vode još parnični postupci, jer je stečajnim planom predviđeno da će sve tražbine biti prenesene na novu tvrtku koja se osniva.

9. - Glede navoda žalbe koji su podnijeli stečajni vjerovnici kao dioničari, ovaj sud ukazuje da je odredbama članka 243. Stečajnog zakona reguliran status dioničara. Prema stavku 1. ovoga člana smatrat će se da je dužnik dao svoj pristanak na plan, ako planu ne prigovori najkasnije na ročištu za glasovanje usmeno ili pismeno na zapisnik. Prema stavku 2. istoga članka stečajni sudac prigovor iz stavka 1. neće uzeti u obzir ako dužnik planom nije stavljen u teži položaj od onoga u kojem bi bio da plana nema, te ako nijedan vjerovnik ne dobiva gospodarsku korist koja prelazi puni iznos njegove tražbine. Prema stavku 3. istoga članka – odredbe iz stavka 1. i 2. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju i na dioničare, nositelje udjele te nositelje drugih osnivačkih prava pravnih osoba. Kako ovaj sud nalazi da dioničari nisu stavljeni u teži položaj od onoga u kojem bi bili da plana

nema, te kako donesenim planom ni jedan vjerovnik ne dobiva gospodarsku korist koja prelazi puni iznos njegove tražbine, to nisu osnovani navodi žalbe žalitelja kao dioničara kojima pobijaju pravilnost njihovih zahtjeva.

Iz svih navedenih razloga je valjalo temeljem odredbe članka 380. točka 2. ZPP-a u svezi sa odredbom članka 6. SZ-a žalbe kao neosnovane odbiti i riješiti kao u izreci.

U Zagrebu, 21. listopada 2003. godine

PREDSJEDNIK VIJEĆA
VAN GEMBAROVSKI, v.r.

Za vjernost otprevka

28-03-2003

SLAVONIJA d.d. u stečaju
za preradu i promet žitarica
J.J. Strossmayera 65
32270 ŽUPANJA

Podnesak stigao poštom otvoren - s ostecenim oznakom.
Predan na poštu preporučeno dana _____ god.
Plaćena pristojba _____ kuna u državnim bilježenjima - sa-
nje plaćeno _____ kuna - podnesak primljen bez pristojbe.
Priloge vrijednosti (novac, državni biljezi i sl.) _____

STEČAJNI PLAN

Slavonije d.d. u stečaju

Županja, ožujak 2003. godine

SADRŽAJ:

- 1. Pripremna osnova**
- 2. Provedbena osnova**
- 3. Pregled imovine**
- 4. Proizvodno – finansijski plan**
- 5. Tablica ispitanih tražbina**
- 6. Plan otplate preuzetih obveza**
- 7. Tablice udjela u vlasništvu**
- 8. Potrebne suglasnosti**
- 9. Popis ovrha koje se prenose na novu tvrtku**

- PRIPREMNA OSNOVA -

I. PODACI O TVRTKI

1. OPĆI PODACI

Naziv: "Slavonija" d.d. u stečaju za preradu i promet žitarica
Sjedište: Županja, J.J. Strossmayera 65
Matični broj: 3307450
Tip društva: d.d. – u stečaju
Djelatnost: prerada i promet žitarica
Broj zaposlenih: 86
Telefon: 032/831-379, 831-190
Telefax: 032/831-426

"Slavonija" d.d. Županja, svoj početak bilježi još daleke 1949. godine. Rješenjem Trgovačkog suda u Osijeku, br. FI – 3251/94 od 08. rujna 1994. godine posluje kao DIONIČKO DRUŠTVO do 27.08.2000. godine. 28.08.2000. Trgovački sud u Osijeku rješenjem VIII – ST – 57/00 – 9 otvorio je stečajni postupak nad "Slavonija" d.d. Županja.

Temeljni kapital (Kn): 66.834.000,00
Vrijednost imovine (Kn): 86.188.188,44

2. PREDMET POSLOVANJA I KAPACITETI

"Slavonija" d.d. u sečaju je suvremeni industrijski kompleks sa slijedećim cjelinama:

- silos za žitarice kapaciteta 80.000 tona robe,
- silos za brašno kapaciteta 2.000 tona,
- mlin za brašno kapaciteta 200 tona/24 sata, od najpoznatijeg proizvođača u svijetu "BÜHLER" Deutschland,
- mlin za raž kapaciteta 100 tona/24 sata,
- pekara sa slastičarnicom u kojoj se svakodnevno pripremaju različite vrste kruha i na pravi domaći način pedesetak vrsta domaćih kolača,
- trgovine maloprodaje.

Najznačajniji proizvodi i usluge "Slavonija" d.d. u stečaju Županja

- brašno T- 500 (50/1, 25/1, 2/1 i 1/1),
- brašno T- 850 (50/1 i 25/1),
- brašno T- 400 (50/1 i 1/1),
- brašno T- 1100,
- brašno T- 1250,
- brašno T- 1600,
- stočno brašno,
- sve vrste kruha i peciva,
- dnevni kolači,
- proizvodi od lisnatog tijesta,
- uslužna meljava pšenice,
- uslužno sušenje i skladištenje poljoprivrednih proizvoda,

3. TEHNIČKO TEHNOLOŠKA ANALIZA STANJA

3.1 Organizacija rada

"Slavonija" d.d. u stečaju ima 4 cjeline:

- 1. radna jedinica SILOS*
- 2. radna jedinica MLIN*
- 3. radna jedinica PEKARA – SLASTIČARNA*
- 4. radna jedinica ODRŽAVANJE, TRANSPORTI, OTPREMA*

Radna cjelina je organizacijski oblik u kojem se grupiraju tehnološko srodni i funkcionalno povezani poslovi, a svaka radna cjelina se sastoji od službi koje izvršavaju navedene poslove.

3.2 Broj i struktura zaposlenih

Kvalifikaciona struktura	Broj djelatnika
VSS	6
VŠS	3
SSS	33
KV	23
PKV	21
UKUPNO	86

Iz tabele je vidljivo da "Slavonija" d.d. u stečaju posjeduje kvalitetnu radnu snagu koja može obaviti sve postavljene radne zadatke.

3.3 Tehničko tehnološka analiza stanja

Od 1996. do 1999. godine investiralo se u opremu i postrojenja cca 40 milijuna kuna.

Mlin za pšenicu je kvalitetan i vrlo velikog kapaciteta, te daje kvalitetno brašno.

Raženo brašno se uvozi, a mi svojim izmeljavanjem možemo zadovoljiti do 50% Hrvatskog tržišta, meljavom u svom mlinu za raž.

Ugradnjom novih sušara i prečištača u silosu, uklonilo se usko grlo, te se nesmetano može primati i otpremati roba u silosima.

Linijom za sitno i krupno pakiranje s robotom i paletizatorom povećala se dnevna otprema robe po Evropskim standardima.

Također napominjem da nakon investicija u nove sušare, mlin, peći u pekari itd., u firmu za jedan duži vremenski period nije potrebno značajnije investirati za obavljanje poslova iz djelatnosti.

Ovdje valja naglasiti i neke potrebe za investicijskim održavanjem, koje ova tvrtka u redovitom poslovanju može servisirati:

- nadstrešnice nad istovarnom rampom
- kućica vage
- sanacija prokišnjavanja pojedinih ćelija

Napominjem da smo već radom u stečaju počeli sa otklanjanjem pojedinih propusta (sanacija krovova) što smo financirali iz tekućeg priliva.

4. TRŽIŠNI POLOŽAJ TVRTKE

Iz svega navednog vidljivo je da je tvrtka tehnički i tehnološki spremna za tržišno natjecanje i to ne samo na domaćem tržištu nego i u izvozu.

U tvrtki je ugrađena uglavnom zapadna tehnologija, te proizvodi zadovoljavaju i takve standarde. U dosadašnjem poslovanju tvrtka nije izvozila svoje proizvode, a to je prvenstveno zbog naše politike cijena pšenice, kao i zbog još uvijek prisutnih mehanizama zaštite susjednih zemalja. Na domaćem tržištu tvrtka treba težiti organiziranju sjemenske proizvodnje, financiranju i direktnom ugovaranju proizvodnje merkantilnih poljoprivrednih kultura.

U plasmanu vlastitih proizvoda treba se vezivati za stalne kupce, a u dijelu pekarske i slastičarske proizvodnje, za veće potošače kroz natječaj državnih tvrtki i službi i slično.

Započete a nedovršene investicije (kukurzni mlin, finalizacija proizvoda od kukuruza) dovršavati u skladu sa mogućnostima te potrebama na tržištu.

Budući da tvrtka ima velike skladišne kapacitete, i pored toga izvanredne prečistače, moguće je uključivanje i u daljnje programe proizvodnje (npr. Biodiesel)

Smatram dakle, da tvrtka nesumnjivo ima svoje mjesto kako na domaćem, tako i na evropskom tržištu.

5. VLASNIČKA STRUKTURA, POSLOVANJE DO STEČAJA I POVEZANOST SA DRUGIM DRUŠTVIMA

Privatizacija tvrtke počela je krajem 1994. godine otkupom dionica od sitnih dioničara od strane Ivana Milas, te je do konca 1995. prema ugovoru sa Fondom za privatizaciju postao vlasnikom 38,68% dionica, te potpisivanje ugovora sa HZMO, te je koncem 1995. godine Ivan Milas imao 54,44% dionica. Međutim zbog neplaćanja Fond za privatizaciju raskinuo je ugovor koncem 1999. godine pa je Milas ostao vlasnik cca 40% dionica. Dionice HZMO Milas također nije plaćao od 1997. godine. Međutim isti fond nije otkazao ugovor nego je išao tužbom prema Ivanu Milasu za plaćanje ugovornih obveza. Dionice se prema presudi Općinskog suda u Osijeku pripale supruzi Katarini Milas 2001. godine. Plaćene dionice u vlasništvu (Ivana) Katarine Milas iznose ispod 30%, a velika većina istih odnosi se na dobiveni popust sitnih dioničara.

Od početka privatizacije tvrtka posluje s gubitkom (izuzetak je minimalna dobit 1997. godine u iznosu od cca 99.000,00 kn).

Ivan Milas bio je vlasnik, većinski vlasnik ili krupni dioničar u 5 tvrtki (Slavonija d.d. Županja, Ilova d.d. Split, Cerna d.d. Cerna, Donat d.o.o. Osijek i Donat & Milas d.o.o. Osijek.)
Veliki dio nabave i plasmana odnosio se na vezana poduzeća (trenutno sva u stečaju) tako da je samo na dan otvaranja stečaja dug vezanih poduzeća Slavoniji iznosio cca 16 mil. kuna.

Poslovanje sa Ravnateljstvom za robne zalihe također je bilo šporno te se oko prijavljene tražbine (102 mil. kuna) vode brojne parnice i kazneni postupci.

Tijekom proteklog perioda provedene su značajne investicije (mlin, sušara, peći, pakerice). Kupljena oprema jeste kvalitetna, ali je investirano kreditnim sredstvima, koja nisu uredno vraćana. Dobar dio investicija zbog nelikvidnosti nije doveden do kraja.

Također sam podnio kaznenu prijavu protiv Ivana Milas radi učinjene štete (prodaje tuđe robe sa skladišta Slavonije) te je ista od ODO proslijeđena sudu kao opravdana.

6. MJERE PODUZETE U SVRHU OSTVARENJA ZACRTANIH CILJEVA

1. Zakonom propisane mjere

Po otvaranju stečaja obavljen je kompletan popis imovine – predmeta stečajne mase. Otvoren je novi žiro račun i izvršena registracija tvrtke kako bi se poslovanje nastavilo u skladu sa propisima.

Poduzete su sve mjere radi naplate potraživanja (opomene, opomene pred ovru, te utuživanje svih realno naplativih potraživanja). Uspostavljena je kontrola nad svim troškovima tvrtke.

Po izradi proizvodno – financijskog plana čiji pokazatelji ukazuju na mogućnost pozitivnog poslovanja, predložio sam, i ishodio odluku stečajnog vijeća (ročišta vjerovnika i odbora vjerovnika) o nastavku rada u stečaju. Obrađene su sve prispjele tražbine.

2. Poduzete mjere u tekućem poslovanju u stečaju

Zatečena situacija u tvrtki bila je vrlo loša. Zalihe vlastitih proizvoda bile su minimalne, svega za isplatu dvije plaće radnicima. Pojačali smo rad pekare i slastičarne, gdje su se najbolje mogle realizirati zatečene zalihe.

Obavljeni su bezbrojni razgovori i poslane ponude mogućim korisnicima usluga, ne bi li aktivirali sve svoje postojeće mogućnosti, te povratili ugled poljuljan dotadašnjim poslovanjem i stečajem. Na prve rezultate čekali smo skoro deset mjeseci kada je u prilično malom obimu ali ipak počela uslužna meljava. Također smo za žetvu pšenice 2001. godine nudili i potpisali ugovore o prijemu, uskladištenju i otpremi.

Dakle, u srpnju 2001. godine krenuli smo sa „mrtve točke“, te je poslovanje krenulo u pozitivnom smjeru. Žetvu smo odradili korektno što je u našem poslovanju najvažnija stvar. Povrat ugleda je najvažniji za dobro poslovanje u ovoj djelatnosti. Uslužna meljava se značajno povećala.

U poslovanju u stečaju prihodima podmirujemo sve nastale troškove, nitko nije dobio otkaz zbog otvaranja stečaja, te smo tako sačuvali i socijalni mir, i stvorili preduvjete za predlaganje preustroja.

Rezultati poslovanja u stečaju, također dokazuju da tvrtka može pozitivno poslovati.

Analizom prispjelih tražbina, zaključio sam da tvrtka kroz nastavak poslovanja ne može u razumnom roku isplatiti sve priznate a kamoli eventualno dosuđene tražbine. Stoga sam, a također i zbog boljeg polaznog položaja za buduće poslovanje, predložio namirenje najvećih vjerovnika udjelima u vlasništvu prema predloženom modelu. Posao oko svih potrebnih suglasnosti je odrađen, te su potrebne suglasnosti u privitku.

3. Planirane mjere

Čvršće povezivanje sa Ravnateljstvom za robne zalihe, kao vlasnikom ali i strateškim partnerom, znači bolje korištenje silosnih kapaciteta, tj. najkvalitetnijeg prihoda tvrtke.

Ono znači i mogućnost kvalitetnijeg nastupa na tržištu i samog Ravnateljstva, mogućnost utjecaja na cijene poljoprivrednih proizvoda, intervencija na tržištu, kao i mogućnost međudržavnog dogovaranja o isporukama poljoprivrednih proizvoda.

Okončanjem stečajnog postupka bit će moguće kreditno zaduženje, a time i sudjelovanje u organizaciji proizvodnje i otkupu, što za sada nismo uspjeli zbog stečaja.

Potrebno je povezati se sa stalnim kupcima proizvoda, te sudjelovati na natječajima za snabdjevanje javnih i državnih poduzeća (vojarni, bolnica i sl.)

Konačno, a što smatram i najvažnijim, povećati izvoz, što će biti moguće nakon realnog utvrđivanja cijene pšenice na domaćem tržištu.

Svemu ovome u prilog ide i približavanje RH Eurpskoj uniji.

7. OBRAZLOŽENJE KONCEPTA SANACIJE

Kroz izradu proizvodno - finansijskog plana, kao i kroz poslovanje tijekom stečaja zaključio sam da tvrtka može pri zadanim uvjetima pozitivno poslovati. Budući da takav finansijski rezultat nije dovoljan za plaćanje svih tražbina, predložio sam model podmirenja najvećih tražbina udjelima u novoosnovanoj tvrtki.

Još kvalitetnija polazna osnova za buduće poslovanje postiglo bi se ulaskom u vlasništvo četvrtog velikog vjerovnika – HBOR, međutim uz sve nastojanje, a zbog politike HBOR, ovo nisam uspio ishoditi.

Prijedlog vezivanja sa Ravnateljstvom za robne zalihe nije predložen samo zbog velike tražbine, nego prvenstveno zbog strateškog partnerstva: boljeg korištenja kapaciteta, sigurnosti uskladištne robe, mogućnosti naknadnog povratka trenutno otpisanih dugova, mogućnosti kvalitetnijeg poslovanja Ravnateljstva kako na tržištu RH tako i na susjednim tržištima.

Ovim bi se dobio jedan stalan izvor prihoda, kao garancija provedbe stečajnog plana (odgođeno plaćanje predloženih obveza), a Slavonija pružanjem usluga drugim korisnicima kao i vlastitim otkupom i proizvodnjom ostvarivati dodatne prihode, te tako kroz dividendu ili smanjenje cijene skladišnine, vratiti trenutno otpisane dugove.

Napominjem da je zbog brojnih ograničenja, poslovanje u stečaju dosta skromno, te da bi u poslovanju nakon zaključenja stečajnog postupka bilo potrebno u kratkom roku zaposliti 10 do 20 mlađih stručnih kadrova raznih profila.

Rješavanjem statusa Slavonije, kao i rješavanjem titulara vlasnika, bitno bi se popravio ugled tvrtke, vratilo bi se potpuno povjerenje, te znatno popravio gospodarski položaj na tržištu.

Posebno naglašavam da bi Ravnateljstvo, sa Slavonijom u vlasništvu, lakše ostvrivalo zacrtanu politiku Vlade o njegovom dohodovnom poslovanju, kao i rješilo svoj najveći problem, a taj je sigurnost uskladištenih roba.

Rješavanjem osnovnog problema poljoprivrede, a to je cijena pšenice, koja se mora riješiti u kratkom vremenu zbog približavanja EU, Slavonija će steći i izvanredan gospodarski položaj, a korištenjem ugrađene najmodernije tehnologije, kao i odličnog zamljopisnog položaja, svoj uspjeh temeljiti na izvozu.

Zbog kvalitetnog praćenja utrošaka energenata, malog broja zaposlenih, te efikasne kontrole svih ostalih troškova, ova proizvodnja ima svoje mjesto ne samo na tržištu RH nego i na evropskom tržištu.

I, konačno, u budućnosti će svakako biti potrebno povezati se sa većim potrošačima naših proizvoda, prvenstveno prehrambenom industrijom,

što s obzirom na kvalitetnu tehnologiju kao i na niske troškove proizvodnje neće biti problem.

II RAZLOZI KOJI SU DOVELI DO OTVARANJA STEČAJA

1. Nelikvidnost

a) rad sa vezanim poduzećima

- korištenje obrtnih sredstava Slavonije
- veliki odliv sredstava u vezana poduzeća
- zlouporaba pozajmljivanja pšenice iz robnih zaliha
- nabava preko vezanih poduzeća i odliv sredstava

b) duži period izostanka meljave za vrijeme montiranja novog mlina

c) neusklađenosti mogućnosti investiranja sa rezultatima poslovanja te ne mogućnost vraćanja kredita

2. Prezaduženost

a) zbog neusklađenosti sredstava i izvora ušlo se u megalomanske zahvate u investicijama, te se logično dogodilo da nije bilo moguće vraćati kredite za investicije, sve ostale kredite, kao i do pojave dvostrukog podizanja kredita za iste namjene

3. Nisko korištenje kapaciteta zbog gubitka povjerenja poslovnih partnera, radi nesigurnosti isporuke robe

4. Sve navedno dogodilo se zbog načina vođenja i upravljanja tvrtkom, te izostanka nadzora svih ostalih dioničara

III ZATEČENA SITUACIJA – ZADUŽENOST – (TRAŽBINE)

Zbog takvog načina rada, stvoreni su ogromni dugovi, koje tvrtka nastavkom poslovanja u dogledno vrijeme ne bi mogla vratiti.

Dugovi se mogu svrstati u par skupina:

1. Najveći dug nastao je kupovinom i neplaćanjem ili zlouporabom zaliha pšenice robnih zaliha

2. Krediti – uglavnom napravljeni prema HBOR i Županjskoj banci. Dio kredita koji je efektivno otplaćen je minimalan i može se izraziti kao par postotaka. Svi ostali krediti kroz dugi niz godina otplaćivani su samo zanavljanjem.

Zbog neplaćanja kredita MF je kao garant morao HBOR-u platiti jedan kredit.

Zbog zanavljanja kredita i neupisivanja hipoteke na novi kredit, Županjska banka (DAB) uglavnom i nema razlučno pravo jer su hipoteke upisane na otplaćene kredite (otplaćene inovacijom).

3. Ostali dugovi su nastali zbog neplaćanja (Bühler, Gradska banka, Corsnas, Elektra i slično), zbog prodaje tuđe robe (Županja – Commerce) ili nevraćanja kredita (Gradska banka).
4. Značajan dug ostao je i prema državi – nastao neplaćanjem poreza i doprinosa na plaće kao niti ubranog PDV kroz duži vremenski period.

IV PROCIJENA NAMIRENJA VJEROVNICA

Prije svake procjene namirenja vjerovnika potrebno je razmotriti kretanje ostvarenih cijena u prodaji tvrtki u stečaju na području Županijske posavine.

1. Tvrtka Lužanjak d.d. u stečaju Županja – približnog temeljnog kapitala kao Slavonija, tehnički i tehnološki vrlo dobro opremljena prodana je za 13.000.000 kn.
2. Tvrtke Contractor i Zib, također tvrtke približne vrijednosti, za proizvodnju kunećeg mesa prodane su za ukupno 6.500.000 kn.
3. Tvrtka Fooder Županja, mješaona stočne hrane i peletirka (nova) prodana je za 7.500.000 kn.

Slična je situacija na području cijele RH. Stoga je vrlo teško pretpostaviti da bi se prodajom Slavonije d.d. u stečaju postiglo više od 20% vrijednosti tvrtke.

Znači da, bez obzira, krenuli mi od „željene“ vrijednosti tvrtke koju paušalno navodi Ivan Milas i to 170.000.000 kn, ili knjigovodstvene vrijednosti osnovnih sredstava, koju još uvijek podržava odbor vjerovnika, a iznosi cca 86.000.000 kn, u realizaciji po 20% vrijednosti ne bi se cjelokupno podmirili niti razlučni vjerovnici.

Kada bismo što je teško zamislivo, tvrtku prodali po vrijednosti osnovnih sredstava na dan otvaranja stečaja, treći viši isplatni red bio bi isplaćen sa cca 15% tražbina. Ovdje također treba spomenuti da se od navedene vrijednosti treba umanjiti i obračun amortizacije, tako da niti tako treći viši isplatni red ne bi došao na red za isplatu ili bi isplate bile minimalne. Da bi se naplatile ukupne prijavljene tražbine samo razlučnih vjerovnika bilo bi potrebno prodati tvrtku za cca 41% knjigovodstvene vrijednosti, što je gledajući postignute cijene u prodaji tvrtki u stečaju u RH teško zamislivo.